

tilladte, og det saa meget mindre, som vi have et Lovforslag for os, der gjør det muligt at bringe disse Contracter ind i saadanne Former, at man affæerer Muligheden for, at de Misbrug, som paa enkelte Steder have knyttet sig dertil, og som maaskee kunne knytte sig dertil, kunne gjøre sig gjældende i den kommende Tid. Hvorvidt dette Lovforslag forøvrigt vil komme til at faae nogen blivende Betydning, vil jo ganske væsentlig afhænge af den Skæbne, som det Lovforslag vil faae, der for nogen Tid siden er gaaet herfra over til det høie Landsting, nemlig Lovforslaget om Fæstes Overgang til fri Eiendom. Skulde det virkelig blive til Lov, taber dette Forslag vel for en Deel sin Betydning, men ingenlunde aldeles; thi just efter hin Lov er det tilladt fremdeles at bortfæste og bortforpagte paa 50 Aar, saafremt de Paagjældende ønske det. Da det er min Overbeviisning, at der findes Steder, hvor Bruger og Eier kunne mødes i Ønsket om, at Muligheden til slige Overeenskomster ikke er betagen dem, vil jeg ansee det for urigtigt og uheldigt at træffe Bestemmelser, som affæere sig Mulighed. Just fordi jeg ønsker en Lov i den Retning som den, det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) har fremlagt, maa jeg, dersom den skulde blive til Lov, ansee det for nødvendigt og ønskeligt, at der træffes Bestemmelser for at regulere den her omhandlede Overdragelsesmaade, der hidtil ikke har været saaledes reguleret ved Lovgivningen som Fæsteforholdet. Jeg ønsker altsaa, at denne Lov enten maa føres tilbage til §§ 1 og 2, eller at de andre Paragrapher omarbejdes saaledes, at de Forhold, deri berøres, kunne komme til at staa klart og sundt og saaledes, at de mislige Forhold, som nu indeholdes i §§ 3, 4 og 5, enten forandres eller heelt udgaae.

Th. Christensen: Blandt de Maader, hvorpaa en Mand kan sætte sig i Besiddelse af Jord, er ubetinget Forpagtningen den letteste og billigste med Hensyn til den Capital, som udfordres strax; men just derfor vil den i Reglen blive den dyreste i Længden. Den Slags Forpagtninger, som omtales i dette Lovforslag, er imidlertid af en ganske særlig Na-

tur. Det er en Slags Forpagtninger, som det blev tilladt Godseierne at benytte som en Præmie for Udskiftningen af deres Bøndergods efter Fdn. af 15de Juni 1792. Der er ved dette Lovforslag foretaget en Forandring i den omtalte Lovs § 11. Jeg for mit Vedkommende kunde have ønsket, at hele den omtalte § 11 var udgaaet af Loven, og jeg skal sige hvorfor. Vi have for ganske kort Tid siden forhandlet et Lovforslag her i Salen, som jeg nok kan sige, at Storstedelen af det høie Thing skjænkede særdeles Opmærksomhed, særdeles meget Arbejde, særdeles megen Tid og mange Kræfter. Dette Lovforslag gik ud paa paa den sikreste Maade og efter Omstændighederne i den korteste Tid at ophæve Fæstevæsenet. Naar den Bestemmelse i nærværende Lovforslag vedtages, som endnu lader Forpagtninger paa 50 Aar og endnu længere Tid vedvare, vil det efter min Mening træde hindrende i Veien for Fæstevæsenets Afsløsning. Naar jeg nu desuagtet alligevel kan erklære, at jeg vil stemme for dette Lovforslags videre Fremme, saa gjør jeg det i det Haab, at den høitærede Sundersminister virker til at faae Fæsteloven vedtaget i det andet Thing. Hvis Fæsteloven vedtages, da vil Anvendelsen af nærværende Lovforslag, hvis det bliver ophøiet til Lov, betydelig formindskes. Da Forpagtningscontracter i Almindelighed — jeg kunde maaskee tilføje den Slags Forpagtningscontracter, hvorom der er Tale i nærværende Lovforslag, i Særdeleshed — formenes at have givet Anledning til Misbrug og Omgaaelse af Loven, har det været mig kjær at see, at dette Lovudkast er udarbejdet saa udførligt og saa omfattende, som det er. Der er dog imidlertid en Bestemmelse, som jeg nok kunde have ønsket noget anderledes. Jeg kan ikke som det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein) finde den Bestemmelse i § 3, der giver Forpagteren Tilladelse til at skræve sig Retten til at overdrage Forpagtningen til Andre end sine Livsarvinger, at være heldig. Jeg er af den Mening, at det vilde være heldigere, om den ikke havde eksisteret, men at der tværtimod var givet Forpagteren Ret til at afstaae Forpagtningen ogsaa til Andre end sine Livsarvinger, uden anden Bestemmelse. Jeg er